

F. t. L. om Ændr. i og Tilføjelser til L. om Rettens Pleje.

b. Sager, der rejser sig af politiske Lovovertrædelser.

c. Sager angaaende Anvendelse af almindelig borgerlig Straffelovs § 299.

d. Sager, som ikke falder ind under a, b eller c, naar de angaar Lovovertrædelser, for hvilke Straffen kan overstige Fængsel eller Tvangsarbejde. Dette gælder dog ikke:

1) naar Sigtede eller hans Værge begærer Sagen paakendt ved Underret, eller

2) naar Sigtelsen alene angaar Vold paa Person eller alene Forbrydelse mod Sædeligheden eller alene nogen af de i almindelig borgerlig Straffelovs Kapitel 23—27 omhandlede Forbrydelser, og den Sigtede forhen for nogen Forbrydelse af samme Art, der er begaaet efter den Sigtedes 18de Aar, har været dømt til Strafarbejde eller mindst 2 Gange til højere Straf end simpelt Fængsel, og der ikke er forløbet 5 Aar efter Udstaaelsen af den sidste Straf til Udøvelsen af den Handling, for hvilken han sigtes, eller

3) naar Sagen i Medfør af Lovens § 9, 1ste Stykke hører under Sø- og Handelsretten eller i Medfør af Lovens § 18 under Underretten.

I de under d Nr. 1 omhandlede Tilfælde skal der, forinden Tiltale rejses, i Overensstemmelse med Regelen i § 925, 2det og 3die Stykke, hvis Sigtede er anholdt eller fængslet, beskikkes ham en Forsvarer, og hvis Sigtede ikke er anholdt eller fængslet, udtrykkelig tilkendegives ham, at der, hvis han ønsker det, vil blive beskikket ham en Forsvarer.

e. Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf, naar den, som kræver Erstatningen, samtidig med Erstatningsbegæringen forlanger Paakendelse ved Landsret.

f. Sager angaaende Ophævelse af en Forening.

Nævninger skal medvirke:

1) i de under a—c nævnte Sager,

2) i de under d omhandlede Landsretssager, naar Strafarbejde eller Fortabelse af Embede, Bestilling eller Valgret maa antages at være forskyldt, medmindre Sigtede eller hans Værge forlanger Sagen paadømt uden Anvendelse af Nævninger,

3) i de under e omhandlede Sager, naar Straffesagen er paakendt under Medvirken af Nævninger og iøvrigt under de i § 903 a fastsatte Betingelser.

Ogsaa i andre Landsretssager end de ovenfor nævnte kan Landsretten, naar Statsadvokaten og Sigtede eller dennes Værge er enige deri, bestemme, at Nævninger skal medvirke.“

§ 104.

Retsplejelovens § 688, jfr. Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 62, affattes saaledes:

„Ved Underretterne, henholdsvis Sø- og Handelsretten, behandles og paakendes i første Instans de Sager, som ikke henhører under Landsretterne.

I de i § 687 d Nr. 1 og 2 omhandlede Sager kan Statsadvokaten, naar han af særlige Grunde finder det paakrævet, bestemme, at Paakendelse skal finde Sted ved Landsret uden Nævninger. Endvidere kan Sager, som hører under Statsadvokatens Paatale, altid af denne indbringes umiddelbart for Landsretten, naar han af særlige Grunde finder dette hensigtsmæssigt, og Sigtede eller dennes Værge samtykker deri.“

§ 105.

Begyndelsen af Retsplejelovens § 689 affattes saaledes: „Ved Anvendelsen af Reglerne i §§ 687 og 688 kommer“ o. s. v.